

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (απόσπασμα)

Ιωάννου Χρυσοστόμου

Μυστήριο παράξενο και παράδοξο αντικρύζω. Βοσκῶν φωνές φτάνουν στ' αὐτιά μου. Δὲν παίζουν σήμερα μὲ τις φλογέρες τοὺς κάποιον τυχαῖο σκοπό. Τὰ χεῖλη τοὺς ψάλλουν ὕμνο οὐράνιο. Οἱ ἄγγελοι ὕμνολογοῦν, οἱ ἀρχάγγελοι ἀνυμνοῦν, ψάλλουν τὰ Χερουβείμ και δοξολογοῦν τὰ Σεραφείμ. Πανηγυρίζουν ὅλοι, βλέποντας τὸ Θεὸ στὴ γῆ και τὸν ἄνθρωπο στοὺς οὐρανοὺς. Σήμερα ἡ Βηθλεὲμ μιμήθηκε τὸν οὐρανό: Ἀντὶ γι' ἀστέρια, δέχτηκε τοὺς ἀγγέλους· ἀντὶ γιὰ ἥλιο, δέχτηκε τὸν Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης. Καὶ μὴ ζητᾶς νὰ μάθεις τὸ πῶς. Διότι ὅπου θέλει ὁ Θεός, ἀνατρέπονται οἱ φυσικοὶ νόμοι.

Ἐκεῖνος λοιπὸν τὸ θέλησε. Καὶ τὸ ἔκανε. Κατέβηκε στὴ γῆ κι ἔσωσε τὸν ἄνθρωπο. Ὅλα συνεργάστηκαν μαζί Του γι' αὐτὸν τὸ σκοπό. Σήμερα γεννιέται Αὐτὸς ποὺ ὑπάρχει αἰώνια, και γίνεται αὐτὸ ποτε δὲν ὑπῆρξε. Εἶναι Θεός και γίνεται ἄνθρωπος! Γίνεται ἄνθρωπος και πάλι Θεὸς μένει!...

Ἀφοῦ λοιπὸν ὅλοι σκιρτοῦν ἀπὸ χαρὰ, θέλω κι ἐγὼ νὰ σκιρτήσω, θέλω νὰ χορέψω, θέλω νὰ πανηγυρίσω. Δίχως κιθάρα, δίχως αὐλό, δίχως λαμπάδες ἀναμμένες στὰ χεῖρια μου. Πανηγυρίζω κρατώντας, ἀντὶ γι' αὐτά, τὰ σπάργανα τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὰ εἶναι ἡ ἐλπίδα μου, αὐτὰ ἡ ζωὴ μου, αὐτὰ ἡ σωτηρία μου, αὐτὰ ὁ αὐλός μου, αὐτὰ ἡ κιθάρα μου. Γι' αὐτὸ τὰ ἔχω μαζί μου: Γιὰ νὰ πάρω ἀπὸ τὴ δύναμή τους δύναμη, γιὰ νὰ φωνάξω μαζί μὲ τοὺς ἀγγέλους, «δόξα στὸν ὕψιστο Θεό», και μὲ τοὺς ποιμένες, «και εἰρήνη στὴ γῆ, εὐλογία στοὺς ἀνθρώπους» (Λουκ. 2:14)...

Πόσο ἀνέκφραστη εἶναι ἡ εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ! Ὁ προαιώνιος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀφθαρτος και ἀόρατος και ἀσώματος, κατοίκησε μέσα στο φθαρτὸ και ὄρατὸ σῶμα μας. Γιὰ ποιὸ λόγο; Νά, ὅπως ξέρετε, ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι πιστεύουμε περισσότερο σ' ὅτι βλέπουμε παρὰ σ' ὅτι ἀκοῦμε. Στὰ ὄρατὰ πιστεύουμε. Στ' ἀόρατὰ ὄχι. Ἔτσι δὲν πιστεύαμε στὸν ἀόρατο ἀληθινὸ Θεό, ἀλλὰ λατρεύαμε ὄρατὰ εἰδῶλα μὲ μορφὴ ἀνθρώπων.

Δέχτηκε λοιπὸν ὁ Θεός νὰ παρουσιαστῆ μπροστά μας μὲ ὄρατὴ μορφὴ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ διαλύσει μ' αὐτὸν τὸν τρόπο κάθε ἀμφιβολία γιὰ τὴν ὑπαρξὴ Του. Κι ὕστερα, ἀφοῦ μᾶς διδάξει μὲ τὴν αἰσθητὴ και ἀναμφισβήτητη παρουσία Του, νὰ μᾶς ὀδηγήσει εὐκολα στὴν ἀληθινὴ πίστη, στ' ἀόρατα και ὑπερφυσικά...

Ἐλᾶτε λοιπὸν νὰ γιορτάσουμε! Ἐλᾶτε νὰ πανηγυρίσουμε! Εἶναι παράξενος ὁ τρόπος τῆς γιορτῆς -ὅσο παράξενος εἶναι κι ὁ λόγος τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Σήμερα λύθηκαν τὰ μακροχρόνια δεσμά. Ὁ διάβολος καταντροπιάστηκε. Οἱ δαίμονες δραπετεύσαν. Ὁ θάνατος καταργήθηκε. Ὁ παράδεισος ἀνοίχτηκε. Ἡ κατάρα ἐξαφανίστηκε. Ἡ ἁμαρτία διώχτηκε.

Ἡ πλάνη ἀπομακρύνθηκε. Ἡ ἀλήθεια ἀποκαλύφθηκε. Τὸ κήρυγμα τῆς εὐσέβειας ξεχύθηκε καὶ διαδόθηκε παντοῦ. Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μεταφυτεύθηκε στὴ γῆ. Οἱ ἄγγελοι συνομιλοῦν μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Ὅλα ἔγιναν ἓνα. Γιατί; Διότι κατέβηκε ὁ Θεὸς στὴ γῆ κι ὁ ἄνθρωπος ἀνέβηκε στοὺς οὐρανοὺς. Κατέβηκε ὁ Θεὸς στὴ γῆ καὶ πάλι βρίσκεται στὸν οὐρανό. Ὁλόκληρος εἶναι στὸν οὐρανὸ κι ὁλόκληρος στὴ γῆ. Ἐγινε ἄνθρωπος κι εἶναι Θεός. Εἶναι Θεὸς καὶ πῆρε σάρκα. Κρατιέται σὲ παρθενικὴ ἀγκαλιὰ καὶ στὰ χέρια του κρατᾶει τὴν οἰκουμένη...

Σ' αὐτὸν λοιπόν, τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱὸ τῆς Παρθένου, ποὺ ἄνοιξε δρόμο μέσα σὲ τόπο ἀδιάβατο, ἃς ἀναπέμψουμε δοξολογία μαζί μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πηγή: [Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος - Λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ](#)